

Informacji dla pacjenta na temat badania i sposobu przygotowania się do badania **TOMOGRAFIA KOMPUTEROWA**

TOMOGRAFIA KOMPUTEROWA- badanie to jest wykonywane na zlecenie lekarza.

Dzięki temu badaniu można dobrze zróżnicować między sobą poszczególne tkanki w ciele pacjenta i uzyskać dokładny obraz narządów badanych. Każdy pacjent musi osobiście podpisać zgodę na przeprowadzenie badania, zapoznając się wcześniej z trybem badania i ewentualnymi następstwami. Badanie nie może być wykonywane u kobiet w ciąży, trwa kilka-kilkanaście minut, jest bezbolesne.

WSKAZANIA DO WYKONANIA BADANIA

Wskazania do wykonania badania TK w trybie natychmiastowym:

Podjęzienie krwawienia doczaszkowego, podjęzienie ropnia mózgu, uraz głowy i kanału kręgowego.

Pozostałe wskazania ze strony centralnego układu nerwowego;

objawy neurologiczne, podjęzienie nowotworu, wady wrodzone ośrodkowego układu nerwowego, zmiany naczyniopochodne w mózgowiu, ocena anatomiczna struktur kanału kręgowego, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i przepukliny jąder miażdżystych, urazy rdzenia kręgowego, choroby kości czaszki, zatok, jam nosa, gardła i krtani, zaburzenia neurologiczne o niewyjaśnionej etiologii, inne.

Wskazania ze strony klatki piersiowej, śródpiersia;

choroby płuc: zator tętnicy płucnej, urazy płuc, zawał płuc, zmiany w opłucnej i ścianie klatki piersiowej: nowotwory, zapalenia, uraz, przerzuty nowotworowe, choroby serca, osierdza i dużych naczyń: kardiomiopatia, wady serca, guzy serca, płyn w osierdzu, zapalenie osierdza, tętniaki aorty, nowotwory płuc i drzewa oskrzelowego,

Wskazania ze strony jamy brzusznej i miednicy;

nowotwory, stany zapalne narządów jamy brzusznej guzy, urazy, wodonercze, zwężenie tętnic nerkowych, wady nerek, patologia nadnerczy, nowotwory narządów rodnych kobiety i gruczołu krokowego u mężczyzny, guzy pęcherza moczowego

ZAGROŻENIA

Promieniowanie jonizujące:

Dawka promieniowania rentgenowskiego jest stosunkowo duża, co wiąże się z potencjalnym zagrożeniem dla życia i zdrowia w wypadku nadmiernej ekspozycji. W niewielkim, ale zauważalnym stopniu wzrasta ryzyko raka. Z uwagi na pochłonięcie względnie dużej dawki promieniowania rentgenowskiego, badanie nie powinno być dowolną ilość razy powtarzane. Wykonywane jest u chorych w każdym wieku. Nie może być wykonywane u kobiet będących w ciąży. Należy unikać wykonywania badania u kobiet w II połowie cyklu miesięcznego, u których zaistniała możliwość zapłodnienia.

Środek kontrastowy:

Czasami, w celu dokładniejszej oceny danego obszaru, pacjentowi podaje się dożylnie odpowiedni środek cieniujący. Środki kontrastowe używane do badania TK mogą być podawane dożylnie, doustnie i doodbytniczo w zależności od rodzaju badania. Niektórzy pacjenci uczuleni są na środki cieniujące, które zwykle zawierają związki jodu. Powikłania po podaniu środka kontrastowego mogą wystąpić pod postacią: zaczerwienienia, obrzęku skóry, wysypki, nudności, wymiotów, zawrotów głowy, wstrząsu anafilaktycznego. Środki cieniujące mogą też w niektórych przypadkach spowodować uszkodzenie nerek. Jeśli środek kontrastowy otrzyma kobieta karmiąca piersią, to przed wznowieniem karmienia musi odczekać przynajmniej 24 godziny.

ZAKŁAD RADIOLOGII
Z-ca KIEROWNIKA
M. Siemaszko
lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

DYREKTOR
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA WOJEWODZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu
Anna Burda
A. Burda
PIĘLEGNIARKA KOORDYNUJĄCA
lek. med. Andrzej Mielcarek

Informacji dla pacjenta na temat badania i sposobu przygotowania się do badania TOMOGRAFIA KOMPUTEROWA

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA DO BADANIA

Do badania należy zgłosić się na czczo (co najmniej 6 godzin wcześniej nie należy przyjmować pokarmów stałych, można pić wodę niegazowaną, jeśli pacjent przyjmuje leki należy je przyjąć o stałej porze zgodnie z zaleceniem lekarza prowadzącego). W przypadku badania jamy brzusznej przed rozpoczęciem badania pacjent musi wypić wodny roztwór środka kontrastowego. Małym dzieciom przed badaniem podaje się środki uspokajające jeśli zachodzi taka potrzeba. Przy badaniu dzieci może zaistnieć konieczność znieczulenia ogólnego.

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem:

Rozpoznana wcześniej alergia lub wystąpienie w przeszłości jakichkolwiek reakcji uczuleniowych na leki lub środki kontrastowe, skłonność do krwawień (skaza krwotoczna), ciąża.

W czasie badania:

Podczas badania pacjent, pomimo zamknięcia w hermetycznym pomieszczeniu, ma ciągłą możliwość kontaktu z badającymi. W czasie badania pacjent powinien natychmiast zgłaszać: Wszelkie nagłe dolegliwości (np. uczucie klaustrofobii), jakiegokolwiek objawy po podaniu dożylnego środka cieniującego (duszność, zawroty głowy, nudności), pęknięcie naczynia krwionośnego, przez które podawany jest kontrast.

DYREKTOR
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA WOJEWÓDZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zamosciu

lek. med. Andrzej Mielczarek
Strona 2 z 2
Wersja 01/2010

Informacja dla pacjenta dotycząca badania i przygotowania do badania w Rezonansie Magnetycznym

Rezonans Magnetyczny MR

Obrazowanie metodą rezonansu magnetycznego MRI (Magnetic Resonance Imaging) jest nowoczesną i bardzo dokładną pomocą dla lekarza, przedstawiając obraz przekrojów narządów wewnętrznych we wszystkich płaszczyznach. Ten „obraz magnetyczny” dostarcza lekarzowi bardzo dużo dokładnych informacji odnośnie rozmieszczenia wielkości i składu badanych tkanek ciała.

MRI nie wykorzystuje promieni rentgenowskich, lecz zjawisko jądrowego rezonansu magnetycznego. Procedura ta jest oparta na właściwościach magnetycznych atomów, z których składa się ludzkie ciało, tak samo jak i wszystko inne na tym świecie. Do wykonania badania potrzebne jest silne pole magnetyczne i fale radiowe.

Przygotowanie:

Przed badaniem nie trzeba stosować jakiejkolwiek diety. Można spożywać posiłki przed badaniem, nawet jeżeli w trakcie badania będzie podawany dożylnie środek kontrastowy. Jeśli przyjmujesz jakieś leki, to najprawdopodobniej będziesz je mógł brać przed i po badaniu. W razie wątpliwości zapytaj o to lekarza kierującego cię na badanie. Przygotowując się do tego badania nie zdejmuj się ubrania, tak jak w przypadku większości badań rentgenowskich. Jednakże pacjenci powinni zdjąć wszystkie przedmioty, które mogą wpływać na proces tworzenia obrazu, a szczególnie te, które zawierają metal. Do takich przedmiotów należą: kolczyki, broszki, naszyjniki, zegarki naręczne, a również długopisy, klucze i inne. Pacjenci powinni także zdjąć wszystkie usuwalne protezy dentystyczne, oraz poinformować lekarza, jeżeli mają inne metalowe implanty lub ciała obce, na przykład:

Rozrusznik serca, który jest bezwzględny przeciwwskazaniem. Wytwarzane przez aparat MR pole magnetyczne może spowodować zakłócenia w pracy rozrusznika, stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia pacjenta. Pacjent ze wszczepionym rozrusznikiem serca nie może wchodzić do pomieszczenia, w którym znajduje się magnes. Podobne zakłócenia spowodowane przez pole magnetyczne mogą wystąpić w pracy neurostymulatorów; pacjent ze wszczepionym neurostymulatorem nie może być badany w aparacie MR.

- Sztuczną zastawkę serca
- Protezę naczyniową („Stent”)
- Sztuczne biodro
- Metalowy gwóźdź lub płytkę
- Metalowy odłamek
- Wkładkę wewnątrzmaciczną (antykonieczną)

Ostrożność należy zachować w stosunku do osób, które z powodu przebytego urazu, lub pracy w szkodliwych warunkach, mogą mieć metaliczne ciała obce np. opiłki żelaza, przede wszystkim w obrębie oczodołów. Pole magnetyczne może spowodować przemieszczenie ciała obcego i uszkodzenie gałki ocznej. W przypadku podejrzenia obecności ciała obcego wskazana jest przed badaniem MR konsultacja okulistyczna i wykonanie zdjęć rentgenowskich.

Względny przeciwwskazaniem do badania MR jest obecność sztucznej zastawki serca, klipsów naczyniowych, oraz metalicznych implantów ortopedycznych: sztucznych stawów, drutów, śrub i stabilizatorów. W tych przypadkach wymagane jest dostarczenie do pracowni MR pełnej dokumentacji dotyczącej leczenia operacyjnego, z określeniem typu zastosowanego implantu i daty jego produkcji, oraz materiału z jakiego został wykonany.

Jeżeli jesteś w ciąży, koniecznie poinformuj lekarza prowadzącego badanie

W celu wykonania badania pacjenci są umieszczani na wysuwającym stole w centrum skanera MRI. W trakcie badania wymagana jest współpraca pacjenta z personelem. Bardzo ważne jest, aby pacjent ułożył się bardzo wygodnie, gdyż należy leżeć nieruchomo, by obraz nie był zniekształcony przez artefakty ruchowe. Jeżeli z powodu choroby pacjent nie jest w stanie spokojnie leżeć w trakcie badania, ma ruchy mimowolne, należy przed przystąpieniem do

ZAKŁAD RADIOLOGII

Z-ca KIEROWNIKA

M. Siemaszko
lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

Anna Burda
PIELĘGNIARKA KOORDYNUJĄCA

DYREKTOR
Strona 1 z 2
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA WOJEWÓDZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu
Wersja 01/2018
lek. med. Andrzej Mielcarek

Informacja dla pacjenta na temat badania i sposobu przygotowania się do badania USG

BADANIE USG

Ultrasonografia jest to metoda obrazowania narządów i tkanek ustroju ludzkiego przy pomocy fali ultradźwiękowej.

Jest najczęściej wykonywanym badaniem, pozwala ono ocenić stan narządów jamy brzusznej - wątroby, pęcherzyka żółciowego i dróg żółciowych, nerek, trzustki, śledziony, aorty i dużych naczyń, pęcherza i gruczołu krokowego, macicy i przydatków. Badanie to wykonuje się przez powłoki jamy brzusznej. Skórę smaruje się specjalnym żelem, który zapobiega odbijaniu fal. Badanie trwa kilkanaście minut.

WSKAZANIA DO WYKONANIA BADANIA

Ultrasonografia jamy brzusznej;

bóle brzucha o ostrym i przewlekłym charakterze, powiększenie obwodu jamy brzusznej, uraz jamy brzusznej, żółtaczką, krwawienia przewodu pokarmowego, układu moczowego i dróg rodnych, utrudnienia w oddawaniu moczu i stolca, wymioty, biegunki, zakażenie układu moczowego, anemia, utrzymująca się podwyższona ciepłota ciała o niejasnej etiologii, podwyższone OB,

Ultrasonografia ośrodkowego układu nerwowego;

wcześnieństwo, objawy neurologiczne u noworodka sugerujące patologię ośrodkowego układu nerwowego, nieproporcjonalne powiększanie się obwodu głowy noworodka, patologiczne napięcie ciemniaczka, przebyte zapalenie opon mózgowych noworodka,

Ultrasonografia narządów szyi;

objawy nad- i niedoczynności gruczołu tarczowego, deformacja szyi z wyczuwalnym guzem, uczucie duszności,

Ultrasonografia jąder;

ból jąder, powiększenie moszny, guz jądra lub najądrza, wyciek z cewki moczowej, niezstąpienie jądra.

Ultrasonografia tkanek miękkich i mięśni;

guzy skóry i tkanki podskórnej, obrzęk mięśni, asymetria obwodu kończyny, urazy, wyczuwalne powiększenie powierzchownych węzłów chłonnych, bóle kończyn.

Ultrasonografia sutka;

wyczuwalny guz, wyciek z brodawki sutkowej, powiększenie pachowych węzłów chłonnych, uzupełnienie mammografii.

PRZYGOTOWANIE PACJENTA DO BADANIA USG

Ultrasonografię jamy brzusznej;

W przeddzień badania pacjent powinien spożyć lekkostrawny obiad i kolację. Do czasu badania można pić niegazowaną wodę albo gorzką herbatę. Zlecone leki, pacjent przyjmuje zgodnie z zaleceniem lekarza prowadzącego. Pęcherz powinien być wypełniony płynem, tak więc przed badaniem pacjent nie powinien oddawać moczu, bezwzględnym warunkiem obrazowania ultrasonograficznego przez powłoki brzuszne narządów miednicy jest wypełnienie pęcherza moczowego.

Ultrasonografia pozostałych narządów;

badanie tkanek miękkich (wszystkie tkanki poza tkanką kostną) ośrodkowego układu nerwowego u dziecka, stawów, mięśni, sutka, narządów szyi, płuc, oczodołu i śródpiersia) nie wymaga specjalnego przygotowania.

PRZEBIEG BADANIA

Ultrasonografię jamy brzusznej wykonuje się najczęściej w pozycji leżącej na plecach, na obu bokach, a niekiedy także na brzuchu. Po odsłonięciu jamy brzusznej lekarz pokrywa skórę specjalnym żelem. Badanie ultrasonograficzne narządów szyi wykonuje się w pozycji leżącej chorego na plecach, z odgięciem głowy do tyłu. Przed badaniem należy zdjąć wszelkie ozdoby założone na szyję.

WAŻNE INFORMACJE

Przed badaniem pacjent musi zgłosić personelowi pracowni ważne informacje dotyczące jego stanu zdrowia przekazać badającemu wyniki wcześniej wykonanych badań dodatkowych (radiologicznych, gastrokopowych, laboratoryjnych, itp)

POWIKŁANIA

Wyjątkowo możemy odczuwać jakiś ból, gdy zostanie silniej naciśnięte głowicą miejsce, które nas boli. USG może trwać od 5 minut do jednej godziny - w zależności od rodzaju diagnozowanego narządu.

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem; wcześniejsze wyniki badań USG,

W czasie badania; wszelkie doznania bólowe.

ZAKŁAD RADIOLOGII

Z-ca KIEROWNIKA

M. Siemaszko
lek. med. Marta Siemaszko

Specjalista Radiodiagnostyki

Anna Burda
Anna Burda

PEŁNNIARKA KOORDYNUJĄCA

DYREKTOR
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA WOJEWÓDZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu

Andrzej Strona
lek. med. Andrzej Strona

Wersja 01/2010

Informacja dla pacjenta na temat badania i sposobu przygotowania się do punkcji opłucnej, otrzewnej pod kontrolą USG

PUNKCJA OPŁUCNEJ

Badanie polega na wprowadzeniu igły przez powłoki tkankowe ściany klatki piersiowej (skórę, tkankę podskórną, mięśnie) do jamy opłucnej w celu wyciągnięcia (aspiracji) płynu lub powietrza.

PUNKCJA OTRZEWNEJ

Nakłucie jamy otrzewnej - zabieg ma najczęściej charakter nakłucia opróżniającego jamę otrzewną z płynu lub nakłucia diagnostycznego. Wskazania do nakłucia opróżniającego to duże wodobrzusze, upośledzające wydolność chorego. Diagnostyczne nakłucie jest szeroko stosowane w przypadkach podejrzenia urazowego krwawienia do jamy otrzewnej.

Sam zabieg wykonuje się w znieczuleniu miejscowym.

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA DO PUNKCJI OPŁUCNEJ/ OTRZEWNEJ

Nie ma specjalnych zaleceń jeśli chodzi o przygotowanie pacjenta do punkcji opłucnej. W przypadku punkcji otrzewnej przed badaniem należy sprawdzić czy pacjent oddał mocz, należy też umyć skórę brzucha.

POWIKŁANIA OBSERWOWANE PO PUNKCJI OPŁUCNEJ

1. dolegliwości bólowe w miejscu wykonania punkcji,
2. krwotok do jamy otrzewnej lub do tkanki płucnej
3. krwiak wewnątrzwartebny
4. hemobilia
5. nakłucie jamy opłucnej i płuca powikłane odma opłucnową, rzadko niewydolnością oddechową
6. nakłucie pęcherzyka żółciowego lub dróg żółciowych zagrażające wyciekami żółci, żółciowym zapaleniem otrzewnej
7. przejściowa bakteremia
8. przypadkowe nakłucie innego narządu np. prawej nerki, jelit
9. odczyn uczuleniowy po znieczuleniu miejscowym
10. zapalenie trzustki
11. zapalenie dróg żółciowych lub powstanie przetoki żółciowej
12. wszczepienie komórek nowotworowych po kanale igły biopsyjnej w przypadku guza złośliwego
13. powikłania krwotoczne lub zatorowe przy punkcji opłucnej (dochodzi do nich najczęściej przy złej współpracy pacjenta z lekarzem wykonującym biopsję - niestosowanie się do poleceń)

WAŻNE INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU PUNKCJĘ

Przed badaniem:

1. Skłonność do krwawień (skaza krwotoczna).
2. Wyniki posiadanych badań.

W czasie badania:

1. Wszelkie nagłe dolegliwości (np. ból, duszność, osłabienie).

ZALECENIA PO WYKONANIU PUNKCJI OPŁUCNEJ/ OTRZEWNEJ

Pacjent pozostaje przez co najmniej kilkanaście godzin pod stałą kontrolą lekarską. Wszelkie zalecenia, oprócz prowadzenia ustabilizowanego trybu życia, ustalane są indywidualnie przez lekarza prowadzącego leczenie pacjenta.

ZAKŁAD RADIOLOGII

Z-ca KIEROWNIKA

M. Siemaszko
lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

Anna Burda
Anna Burda
PIELĘGNIARKA KOORDYNATOR

DYREKTOR
SAMODZIELNEGO PUNKTU
SZPITALA W ZAMOŚCI
im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu
lek. med. Andrzej Mielcarek

Informacja dla pacjenta dotycząca badania i przygotowania do biopsji cienkoigłowej pod kontrolą USG

BIOPSJA CIENKOIGŁOWA

Biopsja cienkoigłowa jest to metoda diagnostyczna polegająca na wprowadzeniu bardzo cienkiej igły do guzka pod kontrolą ultrasonograficzną.

Biopsja cienkoigłowa służy przede wszystkim do diagnostyki guzków - do różnicowania guzków łagodnych i złośliwych. Metoda ta jest szybka i mało uciążliwa dla pacjenta.

Jest zabiegiem bezpiecznym i zwykle niebolesnym, wykonywanym na zlecenie lekarza.

Nie należy wykonywać u kobiet w okresie krwawienia miesięcznego, może być wykonywana u kobiet w ciąży, jednak każdorazowo musi rozpatrywane indywidualnie.

CZAS: Badanie (pobranie materiału komórkowego lub tkankowego) trwa od kilku do kilkunastu minut

PRZYGOTOWANIE PACJENTA DO BIOPSJI CIENKOIGŁOWEJ BACC

Nie wymaga się od pacjenta żadnego przygotowania, zabieg ten jest wykonywany w warunkach ambulatoryjnych. Przed punkcją należy zdjąć z szyi wszelkie ozdoby: łańcuszki, korale oraz grzebienie z włosów tylnej okolicy głowy. Podczas tego zabiegu pacjent powinien leżeć nieruchomo. W trakcie nakłucia nie wolno poruszać się i rozmawiać.

POWIKŁANIA

1. krwiak,
2. zakażenie rany,
3. bardzo rzadko: po biopsji płuca – odma opłucnowa,

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem:

1. Skłonność do krwawień (skaza krwotoczna).
2. Uczulenie na leki, zewnętrzne środki odkażające (np. jodynę).
3. Uczulenie na leki, zewnętrzne środki odkażające (np. jodynę).

W czasie badania:

1. Wszelkie doznania bólowe.

Po badaniu:

1. należy dbać o czystość miejsca po nakłuciu.

ZAKŁAD RADIOLOGII
Z-ca KIEROWNIKA
M. Siemaszko
lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

Anna Burda
PIELĘGNIARKA KOORDYNUJĄCA
DYREKTOR
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA WOJEWÓDZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu
Wersja 01/2010
lek. med. Andrzej Mielcarek

Informacja dla pacjenta na temat badania i sposobu przygotowania się do badania z dożylnym podaniem środka kontrastowego. UROGRAFIA

UROGRAFIA- Urografia jest to badanie nerek oraz dróg wyprowadzających mocz. Badanie wykonuje się po podaniu dożylnym środka cieniującego. Następnie wykonuje się zdjęcia rentgenowskie. Za pomocą tego badania można określić dokładnie wielkość, kształt i położenie nerek i ocenić prawidłowość układu kielichowo-miedniczkowych.

Wskazania do badania są;

kamica nerkowa, torbiele i guzy nerek, wielotorbielowate zwyrodnienie nerek, gruczlica nerek, choroby gruczołu krokowego, choroby pęcherza moczowego, cewkowo-śródmiaższowe choroby nerek, urazy nerek, nadciśnienie tętnicze, przygotowanie do biopsji nerki.

Sposób wykonania:

Badanie może być wykonane jedynie na zlecenie lekarza.

Nie ma specjalnego przygotowania do badania poza odświeżeniem okolicy ciała jaka będzie badana.

Badanie nie może być wykonywane u kobiet w ciąży.

Badanie trwa kilka-kilkanaście minut, czasami do kilku godzin, jest bezbolesne.

ZAGROŻENIA

Promieniowanie jonizujące:

Wysokie dawki promieniowania mogą powodować różne choroby oraz uszkodzenia płodu, ponieważ płód jest bardzo wrażliwy na promieniowanie. Jednak jeżeli badanie jest niezbędne, ryzyko powikłań związanych z promieniowaniem jest niskie w porównaniu z potencjalnymi korzyściami. Osoby w podeszłym wieku oraz chorujące na cukrzycę mogą być narażone na uszkodzenie nerek przez substancje nośnikowe dla środka kontrastowego. Dla tych osób alternatywnymi badaniami są: USG nerek, tomografia komputerowa lub zwykłe zdjęcie rentgenowskie.

Środek kontrastowy:

Środek kontrastowy może spowodować kilka nieznacznych działań ubocznych: *niewielka reakcja uczuleniowa* (mdłości o dużym nasileniu, swędzenie), *reakcja uczuleniowa*: trudności w oddychaniu, obrzęk na twarzy, nadmierne pocenie się, *wstrząs*, a w sytuacjach ekstremalnych u wrażliwych osób nawet *śmierć*. Te efekty uboczne są bardzo rzadkie i prawie zawsze można uzyskać kontrolę nad nimi zastosowaniem leków. Bardzo ważne jest informowanie przez pacjenta o zaobserwowaniu jakichkolwiek objawów podczas podawania środka kontrastowego - nawet jeżeli objawy są niewielkie. Objawy uboczne pojawiają się zazwyczaj w ciągu pierwszych 10 minut. **Po badaniu pacjent powinien wypić dużą ilość płynu w celu wypłukania środka kontrastowego z krwiobiegu**

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA DO BADANIA

Aby wynik urografii był czytelny i nie zniekształcony przez gazy jelitowe, konieczne jest przygotowanie. W ciągu 2 dni poprzedzających urografię należy unikać spożywania produktów zawierających błonnik takich jak: świeże warzywa i owoce, kasze, otręby, pieczywo, a od południa dnia poprzedzającego badanie zalecana jest dieta płynna. Po obiedzie należy zastosować łagodne środki przeczyszczające, np. Magnezium Sulfuricum, kolacji nie podawać. W dniu badania pacjent nie powinien jeść oraz palić tytoniu, może wypić gorzką herbatę lub wodę niegazowaną. Jeśli pacjent przyjmuje leki należy je przyjąć o stałej porze zgodnie z zaleceniem lekarza prowadzącego.

Magnezium Sulfuricum podajemy w dawce 20g lub 30g w zależności od wagi ciała pacjenta proszek należy rozpuścić w szklance przegotowanej letniej wody, wypić w przeddzień badania po południu popijając 3 - 4 szklankami przegotowanej wody.

Po badaniu wskazane jest podanie łagodnych środków przeczyszczających aby zapobiec skwalaniu się treści kałowej (tworzenia tzw. kamieni kałowych).

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem:

Rozpoznana wcześniej alergia lub wystąpienie w przeszłości jakichkolwiek reakcji uczuleniowych na leki lub środki kontrastowe, wyniki wszystkich poprzedzających badań, ciąża.

W czasie badania:

W czasie badania pacjent powinien natychmiast zgłaszać:

- Wszystkie objawy po podaniu dożylnego środka cieniującego (duszność, zawroty głowy, nudności).

ZAKŁAD RADIOLOGII
Z-ca KIEROWNIKA
M. Siemaszko
lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

Anna Burda
PIELĘGNIARKA KOORDYNUJĄCA

DYREKTOR
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA WOJEWÓDZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zamąsciu
lek. med. Andrzej Miodłanek

Strona 1 z 1
Wersja 01/2010

Informacja dla pacjenta na temat badania i sposobu przygotowania się do badania radiologicznego ARTERIOGRAFIA

Badanie angiograficzne jest to inwazyjna metoda obrazowania układu krwionośnego polegająca na podaniu donaczyniowym jodowego środka kontrastowego rozpuszczalnego w wodzie i wykonaniu serii zdjęć obrazujących przepływ środka kontrastowego przez światło naczynia.

Metodą tą można obrazować zarówno naczynia tętnicze jak i żyłne (badanie flebograficzne). Badanie angiograficzne jest wykonywane w przypadkach podejrzenia zmian patologicznych w naczyniach najczęściej: miażdżyca naczyń, patologiczne poszerzenie światła naczynia, np. tętniak, patologiczne połączenia między naczyniami np. naczyniaki.

SPOSÓB WYKONANIA

Badanie może być wykonane jedynie na zlecenie lekarza. Badanie wykonywane jest u pacjentów hospitalizowanych, wymaga minimum 24 godzin pobytu w szpitalu. Badanie nie może być wykonywane u kobiet w ciąży. Badanie trwa kilkadziesiąt minut i jest wykonywane w znieczuleniu miejscowym.

ZAGROŻENIA

Promieniowanie jonizujące:

Wysokie dawki promieniowania mogą powodować różne choroby oraz uszkodzenia płodu, ponieważ płód jest bardzo wrażliwy na promieniowanie. Osoby w podeszłym wieku oraz chorujące na cukrzycę mogą być narażone na uszkodzenie nerek przez substancje nośnikowe dla środka kontrastowego.

Środek kontrastowy:

Może spowodować kilka nieznacznych działań ubocznych: niewielkie reakcje uczuleniowe (mdłości o dużym nasileniu, swędzenie), reakcja uczuleniowa: trudności w oddychaniu, obrzęk na twarzy, nadmierne pocenie się, wstrząs, a w sytuacjach ekstremalnych u wrażliwych osób nawet śmierć.

Objawy uboczne pojawiają się zazwyczaj w ciągu pierwszych 10 minut.

POWIKŁANIA PO ARTERIOGRAFII

Powikłania badania angiograficznego mogą być związane miejscowo z nakłuciem naczynia między innymi krwiak, pseudotętniak, rozwarstwienie ściany naczynia, oraz mogą wystąpić powikłania ogólne związane z samym badaniem oraz z podaniem środka kontrastowego między innymi perforacja naczynia, incydenty neurologiczne (w tym zawał mózgu) reakcje alergiczne na podanie środka kontrastowego (w tym wstrząs i zgon).

Częstość powikłań badania angiograficznego to około 2%, najczęściej występują powikłania miejscowe, związane z nakłuciem tętnicy około - 0,6%.

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA DO BADANIA

W dniu poprzedzającym badanie należy wypić przynajmniej 2500-3000ml płynów, najlepiej wody niegazowanej. Można przyjmować płyny do 6 h przed badaniem. Takie postępowanie zapobiega uszkodzeniu nerek przez kontrast.

W dniu badania należy być na czczo, należy przyjąć przed zabiegiem wszystkie leki przyjmowane na stałe, najlepiej w porozumieniu z lekarzem prowadzącym.

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem:

1. Rozpoznana wcześniej alergia lub wystąpienie w przeszłości jakichkolwiek reakcji uczuleniowych na leki lub środki kontrastowe.
2. Wyniki wszystkich poprzedzających badań.
3. Skłonność do krwawień (skaza krwotoczna).
4. Przewlekła niewydolność nerek.
5. Zaburzenia krzepnięcia, ciężkie nadciśnienie tętnicze.
6. Ciąża.

W czasie badania:

1. Wszelkie nagłe dolegliwości.
2. Jakiegokolwiek objawy po podaniu dożylnego środka cieniującego (duszność, zawroty głowy, nudności).

Po badaniu:

Po badaniu pacjent powinien przez przynajmniej 2 doby, pić codziennie 2500ml płynów lub więcej. w celu wypłukania środka kontrastowego z krwiobiegu.

po wykonanym badaniu, w miejsce nakłucia tętnicy, zakładany jest opatrunek uciskowy, który ma zapobiegać krwawieniu i powstaniu tętniaka rzekomego w przyszłości.

opatrunek usuwany jest po około 4 godzinach od badania. Jeśli nakłuta była tętnica udowa, przez 24 godziny należy leżeć.

ZAKŁAD RADIOLOGII
Z-ca KIEROWNIKA
M. Siemaszko
lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

Anna Burda **DYR** Strona 1 z 1
SAMODZIELNEGO ODDZIAŁU
SZPITALA WŁODZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu
PIELĘGNIARKA KOORDYNUJĄCA
A. Burda
lek. med. Andrzej Mielcarek

Informacja dla pacjenta na temat badania i sposobu przygotowania się do badania radiologicznego dolnego odcinka przewodu pokarmowego. **WLEW DOODBYTNICZY**

BADANIE RADIOLOGICZNE DOLNEGO ODCINKA PRZEWODU POKARMOWEGO- WLEWU DOODBYTNICZEGO

Badanie radiologiczne jelita grubego (wlew doodbytniczy)

Badanie wykonuje się w celu wykrycia nieprawidłowości w budowie i ruchu ścian jelita grubego, polega ono na podaniu doodbytniczym środka cieniującego zwanego barytem (siarczan baru), w celu uwidocznienia dolnego odcinka przewodu pokarmowego tj. Jelita grubego i obserwowaniu przejścia środka kontrastowego na monitorze. W przypadku stwierdzenia patologii w badanym odcinku wykonuje się dokumentację obrazową. Podczas badania pacjent jest obracany na boki, aby uzyskać wypełnienie kontrastem całego jelita grubego.

Badanie trwa kilkanaście do kilkudziesięciu minut

Ważniejszymi wskazaniami do badania są:

1. podejrzenie procesu nowotworowego jelita grubego,
2. choroby zapalne jelita grubego,
3. uchyłkowatość jelita grubego,
4. niedrożność jelita grubego,

Badanie jest wykonywane na zlecenie lekarza.

Brak powikłań. Jeśli jest taka potrzeba, badanie może być okresowo powtarzane. Wykonywane jest u pacjentów w każdym wieku. Nie może być wykonywane u kobiet w ciąży.

ZAGROŻENIA

Promieniowanie jonizujące;

wysokie dawki promieniowania mogą powodować różne choroby oraz uszkodzenia płodu. Ponieważ płód jest bardzo wrażliwy na promieniowanie, dlatego badanie nie może być wykonywane u kobiet w ciąży. Należy też unikać wykonywania badania u kobiet w II połowie cyklu miesięczkowego, u których zaistniała możliwość zapłodnienia.

Środek cieniujący;

brak powikłań. Jeśli jest taka potrzeba, badanie może być okresowo powtarzane. Wykonywane jest u pacjentów w każdym wieku.

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA DO BADANIA

W przeddzień badania i w dniu badania nie spożywać posiłków, natomiast dużo pić – 4-5 litrów na dobę.

W przeddzień wyznaczonego terminu badania należy dokładnie przeczyszczyć jelito;

jednorazowo po południu wypić zawartość torebki Magneziu Sulfuricum 20 g rozpuszczoną w szklance wody, popić 3-4 szklankami przegotowanej letniej wody. W dniu badania należy przyjąć leki, które pacjent ma zlecone na stałe przez lekarza prowadzącego, wypić 2 szklanki przegotowanej wody.

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem;

przyjęcie jakichkolwiek leków w dniu badania, ciąży.

W czasie badania;

wszelkie nagłe dolegliwości (np. ból).

JAK NALEŻY ZACHOWYWAĆ SIĘ PO BADANIU

Nie ma specjalnych zaleceń, można jednak zalecić pacjentowi podanie łagodnych środków przeczyszczających, aby zapobiec skwalaniu się treści kałowej (tworzenia tzw. kamieni kałowych).

ZAKŁAD RADIOLOGII
Z-ca KIEROWNIKA
M. Giełmowski
lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

Anna Burda
A. Burda
PEŁNIAJĄCA KOOORDYNUJĄCĄ

DYREKTOR
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA WOJEWÓDZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu
Strona 1 z 1
Wersja 01/2010
lek. med. Andrzej Mielcarz

Informacja dla pacjenta na temat badania i sposobu przygotowania się do badania radiologicznego górnego odcinka przewodu pokarmowego;

Badanie radiologiczne górnego odcinka przewodu pokarmowego;

tj. skopię przełyku, żołądka i dwunastnicy w uzasadnionych klinicznie przypadkach można rozszerzyć o ocenę pasażu jelita cienkiego.

W celu uwidocznienia górnego odcinka przewodu pokarmowego tj. przełyku, żołądka i dwunastnicy podaje się doustnie środek cieniujący zwany barytem (siarczan baru), który pochłania promieniowanie rentgenowskie. Preparat ten wnika pomiędzy fałdy śluzówki przewodu pokarmowego. Obracając chorego w pozycji stojącej lub leżącej (zależnie od fazy badania radiologicznego) uzyskuje się dobre pokrycie całej błony śluzowej żołądka i dobór najlepszych projekcji. Następnie, po przepuszczeniu wiązki promieniowania rentgenowskiego przez ciało badanego, wykonuje się dokumentację zdjęciową. Badanie kontrastowe górnego odcinka przewodu pokarmowego można prowadzić dalej, obserwując stopniowe wypełnianie się jelita cienkiego a potem jelita grubego. Badanie to nazywa się pasażem.

Badanie jest wykonywane na zlecenie lekarza, trwa kilkanaście minut.

Wskazaniami do badania są;

podejrzenie zmian patologii górnego odcinka przewodu pokarmowego w zakresie przełyku, żołądka i dwunastnicy między innymi: owrzodzeń, uchyłków, zmian nowotworowych, wątpliwości diagnostyczne w badaniu endoskopowym np. podejrzenie przepukliny roztworu przełykowego, ocena fali perystaltycznej, podejrzenie chorób jelita cienkiego.

ZAGROŻENIA

Promieniowanie jonizujące;

Wysokie dawki promieniowania mogą powodować różne choroby oraz uszkodzenia płodu. Ponieważ płód jest bardzo wrażliwy na promieniowanie, dlatego badanie nie może być wykonywane u kobiet w ciąży. Należy też unikać wykonywania badania u kobiet w II połowie cyklu miesięczkowego, u których zaistniała możliwość zapłodnienia.

Środek cieniujący;

brak powikłań. Jeśli jest taka potrzeba, badanie może być okresowo powtarzane. Wykonywane jest u pacjentów w każdym wieku.

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA DO BADANIA

Nie ma bezwzględnej konieczności wykonywania wcześniej innych badań. Dzień przed badaniem chory nie może jeść kolacji; na badanie zgłasza się na czczo. Gdy badanie jest wykonywane po południu, pacjent może zjeść lekką kolację i od rana pozostaje na czczo, aż do badania. W dniu badania pacjent nie powinien jeść oraz palić tytoniu, może wypić gorzką herbatę lub wodę niegazowaną. Jeśli pacjent przyjmuje leki należy je przyjąć o stałej porze zgodnie z zaleceniem lekarza prowadzącego.

SPOSÓB WYKONANIA

Badanie może być wykonane jedynie na zlecenie lekarza. Pacjent do badania musi być na czczo. Badanie nie może być wykonywane u kobiet w ciąży. Badanie trwa kilkanaście minut i jest bezbolesne.

W przypadku zachowania norm dawek promieniowania jonizującego badanie nie posiada powikłań.

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem;

przyjęcie jakichkolwiek leków w dniu badania, ciąża.

W czasie badania;

wszelkie nagłe dolegliwości (np. ból).

JAK NALEŻY ZACHOWYWAĆ SIĘ PO BADANIU?

Nie ma specjalnych zaleceń, można jednak zalecić pacjentowi podanie łagodnych środków przeczyszczających, aby zapobiec skawalanii się treści kałowej (tworzenia tzw. kamieni kałowych).

ZAKŁAD RADIOLOGII
Z-ca KIEROWNIKA
M. Siemaszko
lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

DYREKTOR
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA WOJEWÓDZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zielonej Górze
Anna Burda
PEŁNIENIARKA KOORDYNUJĄCA
lek. med. Andrzej...
Strona 1 z 1
Wersja 01/2010

Informacja dla pacjenta na temat badania i sposobu przygotowania się do badania radiologicznego klatki piersiowej i układu kostno- stawowego

Zdjęcie rentgenowskie układu kostno- stawowego:

Badanie polega na wykorzystaniu różnicy w zdolności do pochłaniania promieniowania rentgenowskiego przez różne tkanki. Badanie pozwala na ustalenie lokalizacji, typu i nasilenia zmian układu kostno- stawowego szkieletu oraz ocenę zmian pourazowych szkieletu.

Wskazaniami do badania są;

1. choroby zwyrodnieniowe układu kostno- stawowego
2. zmiany pourazowe układu kostno- stawowego
3. wrodzone wady narządów ruchu,
4. choroby reumatologiczne
5. zmiany nowotworowe układu kostno- stawowego i zmiany guzopodobne
6. zmiany zapalne układu kostno- stawowego
7. cena na zdjęciach kontrolnych efektów leczenia.

Sposób wykonania.

1. Badanie może być wykonane jedynie na zlecenie lekarza.
2. Badanie nie może być wykonywane u kobiet w ciąży.
3. Badanie trwa krótko i jest bezbolesne.

Zdjęcia rentgenowskie klatki piersiowej

Zdjęcie rentgenowskie klatki piersiowej wykonuje się przede wszystkim w pozycji stojącej przy użyciu promieniowania rentgenowskiego. U ciężko chorych pacjentów zdjęcie wykonuje się w pozycji leżącej, tzw. zdjęcie przyłóżkowe.

Pacjent przed badaniem powinien rozebrać się do pasa, zdjęcie wykonuje się bez przygotowania pacjenta, przeciwwskazane w okresie ciąży.

ZAGROŻENIA

Promieniowanie jonizujące

Wysokie dawki promieniowania mogą powodować różne choroby oraz uszkodzenia płodu. Ponieważ płód jest bardzo wrażliwy na promieniowanie, dlatego badanie nie może być wykonywane u kobiet w ciąży. Należy też unikać wykonywania badania u kobiet w II połowie cyklu miesięczkowego, u których zaistniała możliwość zapłodnienia.

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA DO BADANIA

Nie ma specjalnego przygotowania do badania poza odsłonięciem okolicy ciała jaka będzie badana.

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem:

1. ciąża.

ZAKŁAD RADIOLOGII
Z-ca KIEROWNIKA

M. Siemaszko
lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

Anna Burda
Anna Burda
PIELĘGNIARCA KOORDYNUJĄCA

Andrzej Mielcarek
DYREKTOR
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA WOJEWÓDZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu
lek. med. Andrzej Mielcarek

Informacja dla pacjenta na temat badania i sposobu przygotowania się do badania radiologicznego pęcherza moczowego i dróg moczowych Cystoureterografia mikcyjna.

Cystoureterografia mikcyjna jest to badanie dróg wyprowadzających mocz, czyli cewki moczowej, pęcherza moczowego i ewentualnie moczowodów przy pomocy promieni rentgenowskich z podaniem środka kontrastowego wstecznie (przez cewkę moczową). Badanie trwa około 1 godziny.

Badanie służy uwidocznieniu zmian zachodzących w dolnym odcinku dróg moczowych, cenna w rozpoznawaniu wad wrodzonych cewki moczowej, pęcherza moczowego lub moczowodów u dzieci.

Wskazania do badania;

wady wrodzone cewki moczowej,

zwężenie cewki moczowej,

wady wrodzone pęcherza moczowego,

urazy pęcherza moczowego,

odpływy wsteczne pęcherzowo-moczowodowe,

ocena dolnego odcinka dróg moczowych przed planowanym przeszczepem nerki.

Badanie powinno być wykonane u pacjentów na czczo. Może być przeprowadzone u pacjentów w każdym wieku, przeciwwskazane u kobiet w ciąży.

ZAGROŻENIA

Promieniowanie jonizujące

Wysokie dawki promieniowania mogą powodować różne choroby oraz uszkodzenia płodu, ponieważ płód jest bardzo wrażliwy na promieniowanie. Jednak jeżeli badanie jest niezbędne, ryzyko powikłań związanych z promieniowaniem jest niskie w porównaniu z potencjalnymi korzyściami. Osoby w podeszłym wieku oraz chorujące na cukrzycę mogą być narażone na uszkodzenie nerek przez substancje nośnikowe dla środka kontrastowego. Dla tych osób alternatywnymi badaniami są: USG nerek, tomografia komputerowa lub zwykłe zdjęcie rentgenowskie.

Środek kontrastowy

Środek kontrastowy może spowodować kilka nieznacznych działań ubocznych: *niewielka reakcja uczuleniowa* (młodości o dużym nasileniu, swędzenie), *reakcja uczuleniowa*: trudności w oddychaniu, obrzęk na twarzy, nadmierne pocenie się, *wstrząs*, a w sytuacjach ekstremalnych u wrażliwych osób nawet *śmierć*. Te efekty uboczne są bardzo rzadkie i prawie zawsze można uzyskać kontrolę nad nimi zastosowaniem leków. Bardzo ważne jest informowanie przez pacjenta o zaobserwowaniu jakichkolwiek objawów podczas podawania środka kontrastowego - nawet jeżeli objawy są niewielkie. Objawy uboczne pojawiają się zazwyczaj w ciągu pierwszych 10 minut. Po badaniu pacjent powinien wypić dużą ilość płynu w celu wypłukania środka kontrastowego z krwiobiegu.

SPÓSÓB PRZYGOTOWANIA DO BADANIA

Aby wynik urografii był czytelny i nie zniekształcony przez gazy jelitowe, konieczne jest przygotowanie. W ciągu 2 dni poprzedzających urografię należy unikać spożywania produktów zawierających błonnik takich jak: świeże warzywa i owoce, kasze, otręby, pieczywo, a od południa dnia poprzedzającego badanie zalecana jest dieta płynna. Po obiedzie należy zastosować łagodne środki przeczyszczające, np. Magnesium Sulfuricum, kolacji nie podawać. W dniu badania pacjent nie powinien jeść oraz palić tytoniu, może wypić gorzką herbatę lub wodę niegazowaną. Jeśli pacjent przyjmuje leki należy je przyjąć o stałej porze zgodnie z zaleceniem lekarza prowadzącego.

Magnesium Sulfuricum podajemy w dawce 20g lub 30g w zależności od wagi ciała pacjenta proszek należy rozpuścić w szklance przegotowanej letniej wody, wypić w przeddzień badania po południu popijając 3 - 4 szklankami przegotowanej wody.

Po badaniu wskazane jest podanie łagodnych środków przeczyszczających aby zapobiec skawalanii się treści kałowej (tworzenia tzw. kamieni kałowych).

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem

- Rozpoznana wcześniej alergia lub wystąpienie w przeszłości jakichkolwiek reakcji uczuleniowych na leki lub środki kontrastowe.
- Wyniki wszystkich poprzedzających badań.
- Ciąża.

W czasie badania

W czasie badania pacjent powinien natychmiast zgłaszać:

- Wszystkie objawy po podaniu dożylnego środka cieniującego (duszność, zawroty głowy, nudności).

ZAKŁAD RADIOLOGII

Z-ca KIEROWNIKA

lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

Strona 1 z 1
DIREKTOR
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA W ZAMOŚCI
Pacjentka Jana Pawła II w Zamościu
lek. med. Andrzej Mielcarek
PIELĘGNIARKA KOORDYNUJĄCA

Informacja dla pacjenta dotycząca badania i przygotowania do badania radiologicznego. **RADIKULOGRAFIA**

RADIKULOGRAFIA- radiologiczna metoda diagnostyczna badania stanu rdzenia kręgowego, a zwłaszcza korzeni rdzeniowych; w celu poprawy kontrastu obrazu zwykle stosuje się środki cieniujące wprowadzane do kanału rdzeniowego.

MIELOGRAFIA jest rentgenowskim badaniem kanału i rdzenia kręgowego.

Badanie polega na wprowadzeniu środka cieniującego do przestrzeni podpajęczynówkowej kanału kręgowego poprzez nakłucie lędźwiowe i wykonanie serii zdjęć. Podczas badania chory leży na ruchomym stole, który pochyla się aby uwidocznąć cały kanał kręgowy. Badanie kończy się po wykonaniu zdjęć wszystkich odcinków kanału kręgowego. W pewnych przypadkach może zaistnieć potrzeba wykonania mielo - TK.

ZAGROŻENIA

Promieniowanie jonizujące:

Wysokie dawki promieniowania mogą powodować różne choroby oraz uszkodzenia płodu, ponieważ płód jest bardzo wrażliwy na promieniowanie. Jednak jeżeli badanie jest niezbędne, ryzyko powikłań związanych z promieniowaniem jest niskie w porównaniu z potencjalnymi korzyściami. Osoby w podeszłym wieku oraz chorujące na cukrzycę mogą być narażone na uszkodzenie nerek przez substancje nośnikowe dla środka kontrastowego.

Środek kontrastowy:

Środek kontrastowy może spowodować kilka nieznacznych działań ubocznych: niewielka reakcja uczuleniowa (mdłości o dużym nasileniu, swędzenie), reakcja uczuleniowa: trudności w oddychaniu, obrzęk na twarzy, nadmierne pocenie się, wstrząs, a w sytuacjach ekstremalnych u wrażliwych osób nawet śmierć. Te efekty uboczne są bardzo rzadkie i prawie zawsze można uzyskać kontrolę nad nimi zastosowaniem leków. Bardzo ważne jest informowanie przez pacjenta o zaobserwowaniu jakichkolwiek objawów podczas podawania środka kontrastowego - nawet jeżeli objawy są niewielkie. Objawy uboczne pojawiają się zazwyczaj w ciągu pierwszych 10 minut.

W trakcie badania lub po badaniu mogą wystąpić bóle głowy. Rzadko obserwuje się przemijające nudności, zawroty głowy, bóle pleców lub kończyn dolnych.

PRZYGOTOWANIE DO BADANIA

Nie należy nic jeść od godzin wieczornych dnia poprzedzającego badanie, można spożywać płyny. W dniu badania, można przyjąć leki, a na 4 godzin przed badaniem nie należy nic jeść i pić. Badanie wykonuje się w warunkach szpitalnych co wiąże się z przyjęciem do szpitala na okres jednego dnia.

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem:

Rozpoznana wcześniej alergia lub wystąpienie w przeszłości jakichkolwiek reakcji uczuleniowych na leki lub środki kontrastowe.

Ciąża.

W czasie badania:

W czasie badania pacjent powinien natychmiast zgłaszać:

Wszelkie nagłe dolegliwości.

Jakiegokolwiek objawy po podaniu dożylnego środka cieniującego (duszność, zawroty głowy, nudności).

Po badaniu należy pozostawać przez 6 godzin w pozycji leżącej. Można jeść i pić bez ograniczeń.

ZAKŁAD RADIOLOGII

Z-ca KIEROWNIKA

M. Siemaszko
lek. med. Marta Siemaszko
Specjalista Radiodiagnostyki

DYREKTOR
SAMODZIELNEGO PUBLICZNEGO
SZPITALA WOJEWÓDZKIEGO
im. Papieża Jana Pawła II w Zamościu

Anna Burda
Anna Burda

Andrzej Mielczarek
PIELĘGNIARKA KOORDYNUJĄCA

Strona 1 z 1

Wersja 01/2010